Írta: Adminisztrátor
2019. május 13. hétfő -

2019. május 13. - **„Amióta a Mészáros Lőrinc-féle Mediaworkshöz kerültek ezek a lapok, majd onnan át a kormánypárti médiaalapítványhoz, folyamatosan esik az olvasótáboruk”** – írta az önmeghatározása szerint objektív és független HVG csütörtöki online kiadása, a Matesz legfrissebb adatait értelmezve. A HVG-t aztán, ahogy rendesen, nyomban lelkesen szemlézte a hálózat minden egyes hírszerkesztője.

Mivel lassan három éve, hogy a balliberális médiamunkások rendszeres jelentéseket tesznek közzé az általuk ellenségnek kikiáltott kiadók és szerkesztőségek aktuális példányszámairól, ideje, hogy a tényekkel szembesítsük őket.

Nézzük hát.

Az, hogy a nyomtatott lapok példányszáma Európában mindenütt erősen csökken, évtizedes közhely. Azt viszont, amit a balliberális médiamunkások immár két és fél éve próbálnak elhitetni a közvéleménnyel (lásd fent), a vágyvezérelt újságírás következtetéseinek hívjuk. Durvábban: hamisításnak. A példányszámok alakulásának ugyanis semmi köze az általuk sulykolt dátumokhoz és vélt okokhoz.

Hogy ezt bizonyítsuk, vegyünk két számot. Az egyik legyen 2019 első negyedévének auditált példányszáma, a másik pedig az a határpont (2016 második féléve), amikor, mint a HVG.hu írja, „a Mészáros Lőrinc-féle Mediaworkshöz kerültek ezek a lapok”.

Hasonlítsuk össze ezek után mondjuk a 168 óra, illetve a Blikk (az egyik ugye egy ballib hetilap, a másik egy eredendően szintén ballib beütésű bulvár napilap) példányszámának alakulását és a megyei lapokét.

Mit látunk a Matesz historikus adatsoraiban? Azt, hogy előbbi kettőé sokkal nagyobb mértékben csökkent az elmúlt időszakban (is), mint pl. a megyei lapoké. A 168 óra és a Blikk esetében 2016-ra vetítve 1,40 és 1,45 a szorzó (azaz: akkoriban ennyiszer több lapot adtak el mint ma a 168 órából és a Blikkből), míg a Mediaworks – újabban általuk folyamatosan szapult – megyei lapjainak ezen átlaga mindössze 1,28.

De ne szűkítsük a kérdéskört a vidéki napilapok helyzetére. Ha ugyanis a fentiekhez hozzátesszük, hogy a Népszabadság megszűnésekor a Népszava deklarált célja volt, hogy annak olvasóit átmentse magához, még rosszabbul állnak a balliberális médiaműhelyek. 2016-ban ugyanis a Népszabadság és a Népszava összesített példányszáma napi 50 ezer volt, ehhez képest most csupán 20.819. Tehát a mai eladásokhoz képest a balliberális politikai napilapokból 2016-ban még 2,4-szer annyit adtak el, mint ma (ami az általuk lejáratni kívánt kiadó és megyei adatok esetében, húzzuk alá újra, sokkal kedvezőbb, hiszen itt mindössze 1,28-as szorzó.)

Az sem igaz, hogy a lapok a „Mészáros Lőrinc-féle Mediaworks” színrelépése óta produkálnak „rémes adatokat”. A vidék egyik hagyományosan legnagyobb napilapja, a Pécsett szerkesztett Dunántúli Napló például a 2006 és 2016 közötti tíz évben – a „Mészáros Lőrinc-féle Mediaworks” érkezése előtt – napi 47.525 eladott példányról 20.498-ra csökkent. A Népszabadság ugyanezen időszak alatt 146.648-ról 37 ezerre. Azaz a Népszabadság rövid tíz év alatt a példányszámának 75 százalékát vesztette el.

A Mediaworks eladási adatait szapuló HVG hasonlóképpen járt, ebben az időszakban 93 ezerről 33 ezer alá csúszott, őket olvasóik 65 százaléka hagyta faképnél.

Ahelyett tehát, hogy a másik oldalon azt bizonygatnák, hogy a „Mészáros Lőrinc-féle Mediaworks” lapjai „rémes adatokat” produkálnak, ideje bevallaniuk:

hozzájuk, balliberális műhelyekhez képest ezek a szerkesztőségek sokkal jobban teljesítenek.

Ami csökkenés mutatkozik, az a nemzetközi trendeknek megfelelő, de jóval alacsonyabb, mint a magyar balliberális oldalon tapasztalható esés.